

Instytut Pamięci Narodowej - Gdańsk

<https://gdansk.ipn.gov.pl/pl2/aktualnosci/153730,Kolejny-bohater-wpisany-do-ewidencji-grobow-weteranow-Eugeniusz-Slaski.html>
03.05.2024, 06:58

Kolejny bohater wpisany do ewidencji grobów weteranów - Eugeniusz Śląski

Decyzją prezesa IPN do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski został wpisany grób Eugeniusza Śląskiego.

Generał Brygady Eugeniusz Śląski urodził się 12 stycznia 1873 r. w Tadulinie w Guberni Witebskiej w rodzinie Marcina Śląskiego i Leonidy Demidowicz-Demideckiej. Do 1892 r. kształcił się w Szkole Realnej w Petersburgu, a następnie w wojskowej Jelizawietgradzkiej Szkole Kawalerii. Po jej ukończeniu w 1895 r. czynnie służył w kawalerii Armii Imperium Rosyjskiego w stopniu podporucznika. Walczył w wojnie rosyjsko-japońskiej (służył w 2. pułku Kozaków Zabajkalskich). Podczas I wojny światowej otrzymał awans na podpułkownika. W 1917 r. wstąpił do I Korpusu Polskiego gen. Józefa Dowbora-Muśnickiego.

4 listopada 1918 r. rozpoczął służbę w Wojsku Polskim w stopniu pułkownika. Powierzono mu dowodzenie Tatarskim Pułkiem Ułanów, następnie 13. Pułkiem, aż wreszcie IX Brygadą Jazdy, która wzięła udział w Bitwie Warszawskiej. Eugeniusz Śląski cieszył się doskonałą opinią swoich przełożonych jako „doświadczony”, „pracowity”, „obowiązkowy”, „o prawym charakterze”, „wyrobiony pod względem wychowania”, „taktowny, karny, osobiście odważny...”. Za odbicie ufortyfikowanej i silnie uzbrojonej przez bolszewików wsi Puzyrki w lutym 1918 r. został odznaczony Krzyżem Virtuti Militari V klasy.

Grób Eugeniusza Śląskiego na cmentarzu parafialnym w Żukowie

W 1923 r. został mianowany na Szefa Departamentu II Jazdy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, a od 1924 r. dowodził 4 Dywizją Kawalerii we Lwowie. 31 marca 1924 r. na wniosek gen. Władysława Andersa (Ministra SW) Prezydent RP Stanisław Wojciechowski awansował Eugeniusza Śląskiego na stopień generała brygady. 6 maja 1926 r. został powołany na dowódcę 8. Samodzielnej Brygady Kawalerii w Starogardzie.

30 kwietnia 1927 r. przeszedł w stan spoczynku. Zamieszkał w Nowym Glinczu na Kaszubach, w którym nabył majątek ziemski. Na emeryturze zajął się uprawą roli oraz pisaniem książek o hodowli i szkoleniu koni, m.in. „Zasady zaprawy i sportowej jazdy konnej”, Warszawa 1931. Był żonaty z Zofią z d. Krajowską, miał dwóch synów: Witolda (1913) i Ryszarda (1922). Zmarł w 24 października 1935 r. i został pochowany na cmentarzu parafialnym w Żukowie.

Decyzją prezesa IPN dr. Karola Nawrockiego grób Eugeniusza Śląskiego został wpisany do ewidencji grobów weteranów pod nr **2059**.

Gen. Eugeniusz Śląski
(1873-1935)

